

do 18 de agosto), polo que se establece e regula o ensino da lingua e literatura galegas no curso de orientación universitària, fundándose nos principios e disposicións que se invocan na súa motivación.

Orde, do 16 de xullo de 1991 pola que se convocan cursos de formación en lingua galega para asociacións e entidades culturais.

Para dar cumprimento á Lei 3/1983, de normalización Lingüística e Orde do 5 de febreiro, pola que se regula a concesión de subvencións a asociación e entidades culturais para a realización de cursos de lingua galega, convócanse cincuenta cursos de lingua galega.

I.5. PAÍS VALENCIÀ

Ernest GONZÀLEZ i FABRA

Tècnic de la Generalitat Valenciana

El fet més notable esdevingut al País Valencià durant el període comprès entre juliol de 1990 i juny de 1991, en el terreny de les disposicions legals en matèria lingüística, ha estat, sens dubte, la creació de la Direcció General de Política Lingüística. La Llei de la Generalitat Valenciana 7/1990 de 28 de desembre de pressupostos per a l'exercici 1991 (DOGV núm: 1453 de 31 de desembre) preveí en la disposició adicional 10a l'existència d'aquest nou òrgan administratiu en substitució de l'antic Gabinet d'Ús del Valencià per a assumir «les tasques de normalització derivades de les competències reconegudes en l'Estatut d'Autonomia i regulades per la Llei d'ús i ensenyament del valencià, especialment en allò referit a l'ús social de la llengua». Per a això se li dotà pressupostàriament amb els recursos assignats al Gabinet i amb la seua infraestructura. En la mateixa disposició s'atorgava al Consell un termini màxim de tres mesos per adscriure el nou departament a una conselleria, regular-ne la composició i facultats i nomenar-ne els responsables. El Decret 50/1991, de 27 de març, del Consell de la Generalitat Valenciana (DOGV núm. 1517 de 9 d'abril; correcció d'errades al DOGV núm. 1534 de 3 de maig) adscrigué aquesta nova direcció general a la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, tot establint les funcions i estructura administrativa. Al mateix diari oficial, mitjançant el Decret 57/1991, de 27 de març, del Consell de la Generalitat Valenciana es nomenà com a primer director general el senyor Jesús Huguet i Pascual. L'elevació del rang jeràrquic de l'òrgan encarregat de la normalització lingüística era necessària, tant en el sentit d'augmentar la

dignitat i prestigi de la llengua, com per dotar-lo de més autonomia funcional i de decisió.

L'acord de 12 de març de 1991 del Consell de la Generalitat Valenciana aprovà el Pla triennal per a la promoció de l'ús del valencià a la Comunitat Valenciana, llarga, i un tant vaga, declaració d'intencions per a aconseguir la plena normalització de la llengua catalana i que abastava tots els àmbits de la vida social. De la relació de disposicions en matèria lingüística emanades per la Generalitat Valenciana que es fa a continuació es podrà jutjar el grau de compliment d'aquest acord. Com a punt negatiu cal recordar que encara no existeix una disposició de caràcter general que, tot desplegant els preceptes continguts en la Llei d'ús i ensenyament del valencià, regule l'ús administratiu de les llengües oficials en l'àmbit de la Generalitat. Esperem que la nova Direcció General de Política Lingüística pose fi a aquesta situació d'incertesa.

Cultura

En matèria de cultura han aparegut les següents disposicions:

Ordre de 5 de juny de 1990 de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència (DOGV núm. 1.337 de 2 de juliol) per la qual es convoquen ajudes a la realització de treballs d'investigació dins del Pla d'estudis del valencià actual. Van ser concedides per la resolució de 26 d'octubre de 1990 (DOGV núm. 1.424 de 16 de novembre) del secretari general de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència.

Ordre de 6 de juny de 1990 de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència (DOGV núm. 1.338 de 3 de juliol) per la qual es convoca un concurs públic per a adjudicar ajudes a la labor editorial valenciana. Van ser concedides per la resolució de 12 de novembre de 1990 de la Conselleria de Cultura, Educació y Ciència (DOGV núm. 1.451 de 27 de desembre).

Ordre de 6 de juny de 1990 de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència (DOGV núm. 1.338 de 3 de juliol) per la qual es convoquen ajudes a la traducció i edició d'obres literàries al valencià i del valencià a altres idiomes. La llista de beneficiaris es féu pública mitjançant la resolució de 13 de novembre de 1990 de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència (DOGV núm. 1.451 de 27 de desembre).

Ordre de 6 de juny de 1990 de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència (DOGV núm. 1.338 de 3 de juliol) per la qual es convoca un con-

curs públic per a l'adjudicació d'ajudes a la creació literària. Les ajudes estaven destinades indistintament per a obres escrites en català o castellà. La resolució de 14 de novembre de 1990 de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència les hi concedí.

Decret 4/1990 de 20 de juliol, del M. H. President de la Generalitat Valenciana (DOGV núm. 1.360 de 3 d'agost), pel qual es regula la concessió de subvencions a produccions àudio-visuals per a l'any 1990. La base 2.ª preveu que «les produccions o projectes podran utilitzar qualsevol de les dues llengües oficials de la Comunitat Valenciana, tot constituint una condició de mèrit per accedir a les subvencions l'elecció del valencià». Aquestes subvencions van ser adjudicades en la Resolució de 2 de novembre de 1990 del Director General de Mitjans de Comunicació Social de la Presidència de la Generalitat Valenciana (DOGV núm. 1.433 de 29 de novembre).

Ordre de 16 de juliol de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència (DOGV núm. 1.365 de 17 d'agost), per la qual es convoquen ajudes per a la producció de creacions àudio-visuals de curta durada. La base 3.4 assenyala : «Constituirà un element positiu per a la valoració dels projectes, la participació de tècnics valencians, la utilització de serveis de la Comunitat Valenciana, el rodatge en aquesta mateixa Comunitat o l'ús en la producció del valencià com a llengua.»

Ordre de 21 de desembre de 1990 de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència (DOGV núm. 1.473 de 30 de gener de 1991; correcció d'errades al DOGV núm. 1.512 de 27 de març) per la qual s'aproven les bases i s'ofereix la concessió d'ajudes a la producció editorial en valencià per a 1991.

Decret 3/1991, de 15 de març, del President de la Generalitat Valenciana (DOGV núm. 1.510 de 25 de març) pel qual regula la concessió de subvencions a produccions àudio-visuals per a l'any 1991. En la base 2.ª es preveu que «les produccions o projectes podran utilitzar qualsevol de les dues llengües oficials, tot i constituint una condició de mèrit per accedir a les subvencions que opten per fer-los en valencià».

Ordre d'11 de febrer de 1991 de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència (DOGV núm. 1.511 de 26 de març) per la qual es convoquen ajudes per a la realització de treballs d'investigació dins del Pla d'estudis del valencià actual. L'import de les ajudes fa un total de 8 milions de pessetes.

Promoció de l'ús social

Durant aquest període ha tingut lloc la campanya publicitària de promoció de la llengua que tenia com a eslògan la frase «*Visquem en valencià*». La divulgació s'ha efectuat mitjançant l'edició de fullets divulgatius, la publicació d'anuncis en la premsa, falques radiofòniques i publicitat en televisió. El cost total de la campanya ha estat aproximadament de 64 milions de pessetes. A més en el DOGV han aparegut les següents disposicions:

Resolució de 17 d'octubre de 1990 de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència (DOGV núm. 1.416 de 6 de novembre) per la qual es concedeixen ajudes econòmiques per a ajuntaments, comerços, indústries, associacions cíviqes per a la realització d'activitats d'ús del valencià. Aquesta resolució conté la llista de beneficiaris de la convocatòria efectuada per l'Ordre de 17 de maig de 1990 de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència (DOGV núm. 1.323 de 12 de juny).

Ordre de 4 de febrer de 1991 de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència (DOGV núm. 1.482 de 12 de febrer; correcció d'errades al DOGV núm. 1.485 de 15 de febrer) per la qual es convoquen ajudes econòmiques per als ajuntaments, mancomunitats de municipis, comerços, indústries i associacions cíviqes sense finalitat lucrativa per a la realització d'activitats de promoció de l'ús del valencià. Amb aquest fi es destinen 80 milions de pessetes. La concessió de les ajudes es féu en la resolució de 25 de maig de 1991 de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència (DOGV núm. 1.570 de 21 de juny).

Ordre de 27 de març 1991 de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència (DOGV núm. 1.528 de 24 d'abril) per la qual s'aprova el Pla d'actuacions coordinades amb les diputacions provincials de la Comunitat Valenciana, en matèria de cultura i educació per a l'exercici de 1991. Les activitats previstes eren el foment de l'ús del valencià en l'Administració local i dins de l'àmbit de la Generalitat Valenciana així com campanyes de sensibilització general i per sectors.

Mitjans de comunicació social

Cal destacar les següents disposicions:

Resolució de 19 de juny de 1990 de la Direcció General de Mitjans de Comunicació Social de la Presidència de la Generalitat (DOGV nú-

mero 1.413 de 31 d'octubre) sobre el termini de presentació de sol·licituds a empreses periodístiques editores de publicacions escrites totalment o parcialment en valencià.

Resolució de 7 de desembre de 1990 de la Direcció General de Mitjans de Comunicació Social (DOGV núm. 1.452 de 28 de desembre), per la qual queden quantificades les ajudes a les empreses periodístiques radicades a la Comunitat Valenciana, editores de publicacions escrites totalment o parcialment en valencià.

Decret 1/1991, de 8 de gener, del president de la Generalitat Valenciana (DOGV núm. 1.462 de 14 de gener), pel qual es modifica l'article 4 del Decret 4/1989, de 28 de juny, del president de la Generalitat Valenciana, regulador de les subvencions a empreses periodístiques editores de publicacions escrites totalment o parcial en valencià.

Resolució d'1 de març de 1991 del secretari general de la Presidència de la Generalitat Valenciana (DOGV núm. 1.503 de 13 de març), per la qual s'ofereixen beques per fer pràctiques professionals de ràdio i televisió. Amb caràcter general, en aquesta convocatòria, es considera mèrit preferent el coneixement de les dues llengües oficials. En concret, per a les beques de documentalista, ajudant de realització i periodista redactor-locutor, es considera mèrit preferent l'acreditació del coneixement escrit del català. Aquestes ajudes van ser adjudicades mitjançant la resolució de 30 d'abril de 1991 del secretari general de la Presidència de la Generalitat Valenciana (DOGV núm. 1.538 de 9 de maig).

Ensenyament

Cal destacar entre les disposicions publicades pel que fa a l'educació l'ordre reguladora del programa d'immersió lingüística a què es fa referència més avall.

Resolució de 26 de juny de 1990 de la Direcció General de Règim Econòmic i Personal de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència (DOGV núm. 1.346, de 13 de juliol) per la qual es regula i convoca el concurs d'adjudicació de destinacions provisionals per al curs 1990-91 dels professors d'EGB de la Comunitat Valenciana sense destinació en propietat definitiva. En l'article 4t. d'aquesta resolució es preceptuava que la oferta de llocs de treball havia d'especificar quins n'eren per impartir ensenya-

ment en valencià. L'article 6è. afegia que per accedir a aquests llocs calia estar en possessió del certificat de capacitat lingüística.

Ordre de 15 de juny de 1990 (DOGV núm. 1.352, de 23 de juliol), de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència per la qual s'aproven les instruccions que regulen l'organització i funcionament dels centres docents d'educació pre-escolar, educació general bàsica, educació especial, batxillerat i formació professional, mantinguts amb fons públics i que depenen de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència de la Generalitat Valenciana. Quant a les línies d'ensenyament en valencià als centres d'ensenyaments mitjans, l'ordre preveu que totes les assignatures seran impartides en valencià tret de la llengua i literatura espanyoles i els idiomes moderns, que seran fetes en les llengües respectives.

Exceptuant les línies, en les zones catalanoparlants els centres d'ensenyaments mitjans podran impartir algunes assignatures en valencià a proposta del professorat interessat. Després de l'autorització per part de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, la proposta es publica en el tauler d'anuncis dels centres perquè els pares o tutors o alumnes majors d'edat manifesten el seu desig de no rebre-les en valencià, permetent, d'aquesta manera, que puguen adoptar-se les mesures organitzatives necessàries.

Resolució de 3 de setembre de 1990 (DOGV núm. 1.420, de 12 de novembre) de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, per la qual es convoca amb caràcter experimental un programa integrat de formació didàctica en l'àrea de les llengües, per al professorat de nivell no universitari de la Comunitat Valenciana. No tenia com a finalitat el reciclatge sinó la reunió de professors de català, castellà, anglès i francès, per fer una reflexió conjunta i elaborar materials i dissenyar plans d'actuació didàctica.

Ordre de 23 d'octubre de 1990 (DOGV núm. 1.421 de 13 de novembre de 1990) de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència per la qual es convoca concurs de trasllats per a la provisió de llocs de treball en centres públics de pre-escolar, d'educació general bàsica i d'educació especial en el cos de professors d'EGB. S'estableixen determinats requisits lingüístics per a accedir als llocs de treball d'acord amb l'assignatura que han d'impartir o de la llengua en què s'ha de fer l'ensenyament.

Ordre de 23 d'octubre de 1990 de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència (DOGV núm. 1.423, de 15 de novembre) per la qual convoca ajudes econòmiques per als centres docents privats concertats d'EGB que fan l'ensenyament en valencià. Els centres beneficiaris aparegueren en la

resolució d'11 de desembre de 1990 de la Direcció General de Centres i Promoció Educativa (DOGV núm. 1.451 de 27 de desembre).

Ordre de 23 de novembre de 1990 (DOGV núm. 1.496, de 4 de març) de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, per la qual es desplega el Decret 79/1984 de 30 de juliol, sobre l'aplicació de la Llei 4/1983 d'ús i ensenyament del valencià. En aquest reglament es prenen mesures organitzatives i es dicta el procediment per a crear els anomenats centres d'immersió lingüística. Es pretén la integració lingüística dels xiquets de zones altament desvalencianitzades. En l'annex de la disposició són reconeguts els primers Centres d'Immersion Lingüística per estar ja acomplint els requisits necessaris. Destaca l'existència de 6 centres d'aquestes característiques a Elx, 4 a Alacant i 17 a València i la seua àrea metropolitana.

Ordre de 18 d'abril de 1991 de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència de la Generalitat Valenciana (DOGV núm. 1.530, de 26 d'abril) per la qual es convoquen ajudes per a associacions que realitzen trobades escolars per a promoure l'ús del valencià en centres educatius que imparteixen ensenyament en valencià i en la seua corresponent comunitat educativa. Es destina la quantitat de 5 milions de pessetes que van ser distribuïdes mitjançant la resolució de 22 de maig de 1991 de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència (DOGV núm. 1.570, de 21 de maig).

Per acabar, quant a ensenyament, afegirem les resolucions de 24 i 25 de maig i de 13 de juny de 1991 (DOGV núm. 1.556 i 1.571, de 3 i 24 de juny, respectivament) per les quals s'oferiren ajudes per a la realització de cursos de francès i anglès a estudiants de BUP i FP i associacions juvenils, als estats de França i del Regne Unit de la Gran Bretanya.

Funció pública

La nota més destacable en aquest apartat ha estat la reforma de la Llei 10/1985, de 31 de juliol, de la funció pública valenciana, com a conseqüència de la Sentència 99/1987 d'11 de juny del Tribunal Constitucional en la qual es declaraven inconstitucionals determinats articles de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública. Alguns d'aquests preceptes inconstitucionals tenien el caràcter de bàsics per a totes les administracions públiques i altres, sense tenir-ho, afectaven directament el sistema valencià de funció pública. Per això les Corts Valencianes aprovaren la Llei 6/1990, de 14 de novembre (DOGV nú-

mero 1.432, de 28 de novembre; correcció d'errades al DOGV núm. 1.452, de 28 de desembre), d'adaptació de la Llei 10/1985, de 31 de juliol, de la funció pública valenciana. Els dos texts van ser refosos pel Decret-legislatiu de 20 de març de 1991 (DOGV núm. 1.509 de 22 de març) del Consell de la Generalitat Valenciana.

La nova redacció de l'article 9 deixava intacte l'apartat tercer, el qual ordena que els «qui superen les proves d'habilitació acreditaran els seus coneixements de valencià mitjançant la presentació dels certificats, diplomes o títols que hagen estat homologats per la Generalitat o, si s'escau, mitjançant la realització d'un exercici específic per a tal efecte. Qui no puga acreditar aquests coneixements quedarà compromès a la realització dels cursos de perfeccionament que per a això organitze la Generalitat».

Aprofitant l'avinentsa de la reforma, en l'article 50.2 en parlar de l'organització de cursos de perfeccionament per als funcionaris, hom afegeix un paràgraf, un tant redundant, on s'assenyala:

«Especialment, i conforme a l'article 29 de la Llei d'ús i ensenyament del valencià, s'organitzaran els cursos específics per als funcionaris de les administracions públiques de la Comunitat Valenciana que no puguem acreditar, una vegada superades les proves d'habilitació, els coneixements de valencià mitjançant la presentació dels certificats i títols homologats per la Generalitat.»

L'article 29 de la Llei d'ús i ensenyament del valencià a què l'article anterior fa referència preveu que «el Consell de la Generalitat Valenciana propiciarà l'ensenyament del valencià als funcionaris i empleats públics dependents d'aquesta, de l'Administració local i de la central en els termes que amb aquesta s'acorde, segons principis de gradualitat i voluntarietat».

La nova llei no preveïé, tanmateix, l'establiment de proves selectives de llengua catalana per a l'accés a la funció pública. Cal tenir en compte que encara no hi havia aparegut la sentència del Tribunal Constitucional de 28 de febrer de 1991 que declarava ajustat a la Constitució aquest tipus de proves previstes en l'article 34 de la Llei de la funció pública catalana. Però una vegada apareguda es planteja de nou el problema de si les convocatòries d'oposicions de la Generalitat Valenciana aconsegueixen l'article 30.2 de la Llei d'ús i ensenyament del valencià, el qual preceptua que «la Generalitat Valenciana i les Corporacions Locals, en l'àmbit de les respectives competències, valoraran el coneixement del valencià per tal que puguem realitzar-se les funcions públiques d'acord amb els principis d'ús del valencià, previstos en aquesta llei».

Es plantegen de la lectura d'aquests preceptes diverses qüestions:

1. Quant a l'aparent contradicció entre els articles 29 i 30.2 de la LUEV caldria prèviament entendre l'abast de l'expressió «segons principis de gradualitat i voluntarietat» recollida en l'article 29. Aquest assenyala que es «propiciarà l'ensenyament del valencià» als funcionaris de la Generalitat Valenciana, de l'administració local i també als de l'administració perifèrica de l'Estat però per a aquests darrers en els termes dels convenis que s'hi puguem acordar. A continuació l'article afegeix «segons principis de gradualitat i voluntarietat». La redacció, una mica ambigua, no deixa clar si la gradualitat i voluntarietat és per als funcionaris de totes les administracions radicades al País Valencià o només per als funcionaris estatals. La solució ha de venir de la comparació del precepte de l'article 29 amb el contingut en l'article 30.2. En una lectura apressada els articles citats semblen contradictoris perquè el segon ordena que en les convocatòries d'oposicions es valoren els coneixements de valencià. Tanmateix no és necessàriament incompatible l'existència de proves de català per accedir a la funció pública i la realització, en un moment posterior, de cursos de perfeccionament, per la qual cosa són perfectament compaginables els dos articles. No obstant això, aquest doble tractament per als funcionaris, de cursos de perfeccionament o proves en el procés selectiu, respon a l'origen mixt dels funcionaris autònoms: per una banda els funcionaris de l'estat transferits a les comunitats autònomes amb el traspàs de competències i, per altra, els de nou ingrés seleccionats per la pròpia administració autònoma. D'aquí que l'article 29 faça referència als funcionaris de totes les administracions territorials i es base en criteris de gradualitat i voluntarietat, mentre que als funcionaris de nou ingrés se'ls ha de valorar el coneixement de l'idioma propi per garantir que «es puguem realitzar les funcions públiques d'acord amb els principis d'ús del valencià» establerts en la LUEV i només es preveu per als funcionaris de l'administració autònoma i local.

2. Un altre punt a considerar és si amb l'aplicació dels articles 9.3 i 50.2 de la Llei de la funció pública valenciana ja s'està donant satisfacció al mandat de l'article 30.2 de la LUEV. La resposta ha de ser negativa. Els articles citats de la Llei de la funció pública preveuen la realització de cursos de perfeccionament per als funcionaris que no puguem acreditar els coneixements lingüístics mitjançant la presentació de les titulacions oficials, mentre que la LUEV demana una valoració d'aquests coneixements en les convocatòries d'oposicions. A més a més, el mateix article 50.2 fa referència expressa a què es redacta de conformitat amb l'article 29 de la LUEV però no fa cap al·lusió a l'article 30.2.

3. Per altra banda sorgeix igualment el problema tècnic de si la Llei de la funció pública valenciana per ser posterior a la LUEV podria derogar implícitament el mandat de l'article 30.2 en el cas que es consideraren contradictoris alguns de llurs preceptes o, pel contrari, si aquest no perdria la seua vigència per ser la LUEV una norma especial pel que fa al tema de la llengua. Res no fa pensar que el legislador vulgués derogar l'article 30.2 de la LUEV amb les normes de la Llei de la funció pública, sobretot tenint en compte la rellevància política d'aquella. Ans al contrari, pel mateix argument exposat en el punt anterior sembla que s'estava pensant en donar regulació pràctica a l'article 29 de la LUEV però que en cap moment es pensava en deixar sense efecte el mandat de l'article 30.2. De tota manera, cal recordar que encara que no existís aquest precepte legal, l'article 18 de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública, el qual té el caràcter de bàsic per a totes les administracions públiques, ordena que en les convocatòries per a l'accés a la funció pública s'haurà de preveure la selecció de funcionaris capacitats lingüísticament per a cobrir els llocs de treball d'aquelles comunitats autònomes amb dues llengües oficials.

Passant ja a l'aplicació pràctica que hom fa d'aquestes normes comentades diguem que les oposicions convocades per la Generalitat Valenciana el 1990 (DOGV núm. 1.344, de 18 juliol), per al sector d'administració general, preveïen el coneixement de la llengua pròpia segons el tradicional sistema d'una prova voluntària i de mèrit, realitzada una vegada superades les proves eliminatòries, on es pot triar igualment les llengües francesa, anglesa, alemanya, italiana o castellana! Aquest sistema, que indica, si més no, la manca de valoració de la llengua dels valencians per part dels responsables de la funció pública, no dóna satisfacció a l'article 30.2 de la LUEV ja que aquesta prova no garanteix que es puguin realitzar les funcions públiques en valencià pel personal que hi accedeix i, consegüentment, els ciutadans no podran fer efectius els drets lingüístics que els vénen reconeguts per l'ordenament jurídic pel que fa a la seua relació amb l'Administració.

El mateix tipus de prova tornà a establir-se per a les oposicions als diferents grups d'Administració general corresponents a 1991 (DOGV núm. 1.533, de 2 de maig). Aquesta vegada s'introduïa una nota agreujant: en les proves per als grups A i B (titulats superiors i mitjans) n'existia una, obligatòria i eliminatòria, de les llengües anglesa o francesa. És a dir, la llengua pròpia oficial de la comunitat autònoma té consideració de voluntària i no eliminatòria i, pel contrari, el desconeixement del francès o de

l'anglès pot impedir als ciutadans l'accés a la funció pública. A més a més podria donar-se la situació, en un futur no molt llunyà, de continuar aquest sistema de selecció, que els tècnics de l'Administració de la Generalitat Valenciana siguen capaços d'atendre els administrats en anglès i que no puguen fer-ho en català.

En les oposicions per a personal docent tampoc no s'exigeix el coneixement de la llengua pròpia (vid. convocatòries del DOGV núm. 1.533, de 2 de maig de 1991). A l'igual que en la resta d'oposicions per al personal d'administració especial, aquest coneixement es regula d'acord amb el sistema de l'article 93 de la LFPV.

Altres disposicions generals i convocatòries publicades al *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana* en matèria de funció pública han estat les següents:

Resolució de 5 de juliol de 1990 del director general de la Funció Pública (DOGV núm. 1.345, de 12 de juliol), per la qual és aprovat el barem a aplicar en els concursos per a la provisió de llocs de treball de la Generalitat Valenciana. Per primera vegada es valoren els coneixements de la llengua catalana amb caràcter general en tots els llocs de treball, independentment que determinats llocs puguen tenir aquest coneixement com a requisit. La valoració es fa d'acord amb els nivells dels certificats de la Junta Qualificadora de Coneixements del Valencià. Així els nivells oral, elemental, mitjà i superior es valoren amb un, dos, tres i quatre punts, respectivament. Les certificacions de nivells d'especialització, com ara el de llenguatge administratiu, no estan previstos en la baremació. Les llengües estrangeres de la Comunitat Europea també hi són valorades amb dos punts, si l'idioma té relació directa amb el lloc de treball a cobrir, o un punt si no n'hi té.

Ordres de 13 de juliol de 1990 de la Conselleria d'Administració Pública (DOGV núm. 1.350, de 19 de juliol; publicades novament al DOGV del 6 d'agost) per les quals són convocades proves d'habilitació per a funcionaris del grup A, assessors lingüístics, i del grup B, tècnics en promoció lingüística, sector administració especial. Les llistes de persones que superaren la fase selectiva es van publicar al DOGV, núm. 1.494, de 28 de febrer de 1991.

Resolució de 28 de juny de 1990 del director de l'Institut Valencià d'Administració Pública (DOGV núm. 1.352, de 23 de juliol), per la qual es convoca la realització de cursos d'idiomes per al personal al servei de la Generalitat Valenciana. Aquests cursos es realitzen en col·laboració amb les escoles oficials d'idiomes.

Resolució de 12 de desembre de 1990 del Director de l'Institut Valencià d'Administració Pública (DOGV núm. 1.459, de 9 de gener de 1991), en què s'anuncia l'oferta per a la realització de cursos corresponents al Pla de Formació de 1991. Es preveuen cursos d'idiomes francès i anglès per a funcionaris, de llenguatge administratiu francès, anglès i valencià i el curs «Llengua i Administració Local» per a funcionaris d'aquesta.

Resolució de 12 de desembre de 1990 del Director de l'Institut Valencià d'Administració Pública (DOGV núm. 1.463, de 15 de gener de 1991), per la qual es fa públic el desplegament del Pla d'Estudis per a 1991, i es convoca per a la realització dels programes corresponents que el configuren. Es preveu un simposi sobre «Administració i llengües minoritàries».

Ordre de 27 de maig de 1991 de la Conselleria d'Administració Pública (DOGV núm. 1.564, de 13 de juny), per la qual es convoquen les proves selectives d'accés al grup B, sector administració especial, per a proveir vacants de tècnics mitjans de promoció lingüística.

Toponímia

D'acord amb el Decret 79/1984, de 30 de juliol, del Consell de la Generalitat Valenciana, que atorga la iniciativa de normalització de les denominacions dels municipis a les corporacions locals, n'han estat oficialitzades de noves.

Així ha valencianitzat la seua denominació del municipi d'Aldaia (Decret 125/1990, de 27 de juliol, del Consell de la Generalitat Valenciana; DOGV núm. 1.365, de 17 d'agost). Han optat per la desafortunada denominació bilingüe, també prevista en el decret esmentat, els municipis de l'Orxa-Lorcha (Decret 155/1990, d'1 d'octubre; DOGV núm. 1.400, d'11 d'octubre), Xixona-Jijona (Decret 179/1990, de 12 de novembre; DOGV núm. 1.426, de 20 de novembre) i Orpesa-Oropesa (Decret 87/1991, de 29 de maig; DOGV núm. 1.566, de 17 de juny). No cal dir que els tres municipis anteriors pertanyen a la zona de «predomini lingüístic» català. Encara no hi ha hagut cap municipi de les zones castellanoparlants que haja sol·licitat la bilingüització de la seua denominació oficial ni, per suposat, la valencianització.

Senyalització i retolació

En aquest àmbit s'ha aprovat per les Corts Valencianes la Llei 6/1991, de la Generalitat Valenciana, de 27 de març (DOGV núm. 1.516, de 5 d'abril),

de carreteres de la Comunitat Valenciana. El seu article 33.8 assenyalava:

«En tot cas, i respectant la normativa bàsica internacional i nacional, la senyalització informativa serà bilingüe, i utilitzarà tècniques de disseny tals com cartells, grafisme, colors i anàlegs, que permeten diferenciar les versions valenciana i castellana.»

Aquest precepte deroga tàcitament part del contingut del Decret 145/1986, de 24 de novembre, ja que s'hi ordenava la retolació en valencià de les vies públiques de la zona lingüística catalana. No obstant això la llei no afecta la retolació dels serveis i dependències de l'Administració ni tampoc la senyalització de ports i estacions prevists en el mateix decret.

Altres àmbits

Resolució de 23 d'octubre de 1990 de la Conselleria de Treball i Seguretat Social (DOGV núm. 1.436, de 4 de desembre), per la qual es dicten les bases per tal de concedir beques per a quatre documentalistes i bibliotecaris. En el sistema de valoració dels aspirants es preveu la puntuació dels coneixements de català i altres idiomes.

Decret 30/1991, de 18 de febrer (DOGV núm. 1.493, de 27 de febrer), pel qual s'estableix el model del full d'inscripció en el Padró d'Habitants de 1991 i es dicten les normes de coordinació. L'article 1.1 recorda que «en tots els casos, els models dels fulls padronals hauran de mantenir el text bilingüe, d'acord amb la normativa vigent».

Cal esmentar ací que, per primera vegada, el Padró Municipal d'Habitants de 1986 incloïa un qüestionari addicional sobre el coneixement de la llengua catalana al País Valencià. Aquest qüestionari s'ha mantingut en el Padró de 1991, la qual cosa permetrà, quan coneixerem els resultats, saber l'evolució del nombre de parlants durant el darrer lustre.

Resolució d'11 de març de 1991 (DOGV núm. 1.510, de 25 de març) de la Junta Qualificadora de Coneixements de Valencià per la qual es convoquen les proves per a l'obtenció dels certificats oficials administratius de coneixements del valencià que expedeix la Junta Qualificadora de Coneixements de Valencià.

Decret 68/1991, de 29 d'abril (DOGV núm. 1.536, de 7 de maig), del Consell de la Generalitat Valenciana pel qual es modifiquen, s'adapten i s'aproven les condicions de les urnes, les paperetes, els sobres i la resta d'impresos oficials que s'han d'utilitzar en les eleccions a les Corts Valen-

cianes, establertes pel Decret 31/1987, de 13 d'abril del Consell de la Generalitat Valenciana. L'article 5è. d'aquest queda redactat així:

«Les paperetes, els sobres i la resta de documentació necessària per a les eleccions a les Corts Valencianes, les confeccionaran els òrgans competents de la Generalitat Valenciana, amb el text en els dos idiomes oficials de la Comunitat Valenciana, sense perjudici de les competències atribuïdes a les Juntes electorals tant en la Llei Orgànica del règim electoral, com en la Llei electoral valenciana, pel que fa a la seua aprovació o, si s'escau, supervisió.»

I.6. ILLES BALEARS

Antoni NADAL

Professor de llenguatge administratiu

Suport genèric

Ordre de la consellera de Cultura, Educació i Esports, de 9 de gener de 1991, sobre suport a la producció editorial en llengua catalana (*Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears* núm. 18, de 7 de febrer de 1991), d'acord amb el que preceptua la disposició final del Decret 34/1984, de 10 de maig, modificat pels decrets 34/1985 i 3/1990, sobre suport a la producció editorial en llengua catalana. El pressupost de l'ajut és d'1.500.000 ptes.

En virtut del que disposa l'art. 2 del Decret 78/1989, de 31 de juliol (BOCAIB núm. 98, de 12 d'agost de 1989), regulador de les subvencions de la Conselleria, la consellera de Cultura, Educació i Esports va adoptar les següents resolucions que fan referència al català:

Resolució, de 29 de gener de 1991, per la qual s'estableix un pla de subvencions singulars en matèria de normalització lingüística (BOCAIB núm. 18, de 7 de febrer de 1991). L'objecte del Pla és d'estimular la normalització lingüística de l'ús oficial del català als ajuntaments de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. El pressupost de l'ajut és d'1.380.000 ptes.

Resolució, de 29 de gener de 1991, per la qual s'estableix un pla de subvencions singulars en matèria d'art dramàtic (BOCAIB núm. 18, de 7 de febrer de 1991). En el capítol 1r. —ajuts a agrupacions professionals—, hi podran optar les produccions d'obres de teatre, principalment d'autors